Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed monthly academic research journal
ISSN: 3049-0723 (Online)
3107-7781 (Print)

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed · Open Access · Crossref · Google Scholar
SJIF Impact Factor3.5 (2024-) · Multidisciplinary
doi : https://doi.org/10.63300/tm12052026.15

ARTICLES

தூப்புக்காரி: சாதி–பாலின–வர்க்க ஒடுக்குமுறையும் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களின் கண்ணியமும்

ஆய்வாளர் தெ.முத்துரம்யா, M[1,*], **நெறியாளர் முனைவர் ந.மு.கவிதா M**[2]

[1] முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,தமிழ்த்துறை வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி, (தன்னாட்சி), திண்டல், ஈரோடு – 12.

[2] உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி(தன்னாட்சி), திண்டல், ஈரோடு.

* **Corresponding author:** ஆய்வாளர் தெ.முத்துரம்யா, M, d.muthuramya_phd@vcw.ac.in

ORCID iD: ஆய்வாளர் தெ.முத்துரம்யா, M https://orcid.org/0009-0001-6266-2208 · நெறியாளர் முனைவர் ந.மு.கவிதா M https://orcid.org/0009-0005-9683-3860

ARTICLE INFO

Article history
Received: 1 October 2026
Revised: 5 October 2026
Accepted: 6 October 2026

Article ID
TIRJTS-2026-0014

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
தூப்புக்காரி
மலர்வதி
துப்புரவுத் தொழிலாளர்
இடைச்சேரலியல்
தலித்தியப் பெண்ணியம்
உழைப்பின் கண்ணியம்
பணிப் பாதுகாப்பு
கன்னியாகுமரி வட்டார நாவல்.

ABSTRACT

மலர்வதியின் தூப்புக்காரி (2012ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்திய அகாதெமி யுவ புரஸ்கார் விருது பெற்றது) புதினம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் ஒரு தனியார் மருத்துவமனையில் துப்புரவுப் பணிசெய்யும் கனகம், அவரது மகள் பூவரசி ஆகியோரின் வாழ்வியலைச் சித்திரிக்கிறது. சமூகத்தின் தூய்மையைப் பராமரிக்கும் உழைப்பாளர்களே சமூக விலக்கலுக்கு ஆளாவது எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பதே இவ்வாய்வின் மையம் ஆகும். நோயாளிகளின் உடல்நலத்தைக் காக்கும் மருத்துவமனை, அதனைத் தூய்மைப்படுத்தும் பணியாளர்களின் உடல்நலம், ஓய்வு, பாதுகாப்பு, கண்ணியம் ஆகியவற்றை எவ்வாறு அணுகுகிறது என்ற முரணை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

சாதி, பாலினம், வர்க்கம் ஆகியவை தனித்தனி ஒடுக்குமுறைகளாக அல்லாமல், கடன், கைம்மை, கழிவுடனான தொடர்பு ஆகியவற்றின் வழியாக ஒன்றையொன்று வலுப்படுத்தும் ஒரே அமைப்பாகச் செயல்படுகின்றன என்பதைப் புதினம் காட்டுகிறது. அதே வேளையில், கனகத்தின் வைராக்கியம், மாரியின் தொழில்பெருமை,

பூவரசியின் தேர்வுகள் ஆகியவை வழியாகப் புதினம் துயரத்தை மட்டுமன்றிச் செயலாற்றலையும் (agency) பதிவுசெய்கிறது. இறுதியாக, இலக்கியப் பிரதிநிதித்துவத்தையும் NAMASTE போன்ற சமகாலக் கொள்கைகளையும் ஒப்பிட்டு, மருத்துவமனைத் துப்புரவுப் பணியாளர்கள் கொள்கை வரையறைகளுக்குள் முழுமையாக இடம்பெறாத இடைவெளியைச் சுட்டுகிறது.

How to cite this article: M, ஆ. தெ. மு., & M, நெ. மு. ந. மு. க. (2026). தூப்புக்காரி: சாதி–பாலின–வர்க்கஒடுக்குமுறையும்துப்புரவுத்தொழிலாளர்களின்கண்ணியமும். *Tamilmanam – International Research Journal of Tamil Studies*, *12*(05).

Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited. https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/

1. முன்னுரை

ஒரு சமூகம் தன் கழிவுகளை யாரிடம் ஒப்படைக்கிறது, அவர்களை எவ்வாறு நடத்துகிறது என்பது அச்சமூகத்தின் அறவியல் நிலையை அளக்கும் ஓர் அளவுகோல். இந்தியச் சூழலில் துப்புரவுப் பணி என்பது வெறும் தொழிலாக மட்டும் இல்லை; அது பிறப்பு, சாதி, தீட்டு ஆகிய கருத்தியல்களுடன் வரலாற்று ரீதியாகப் பிணைக்கப்பட்ட ஒரு சமூக நிலை. டாக்டர் அம்பேத்கர் *சாதி ஒழிப்பு* (1936) நூலில் சுட்டியதுபோல, சாதி அமைப்பு உழைப்பை மட்டும் பிரிக்கவில்லை; உழைப்பாளர்களையே படிநிலைப்படுத்தியது. அப்படிநிலையின் அடித்தட்டில், பிறரின் அழுக்கை அகற்றுவோர் வைக்கப்பட்டனர்.

சுதந்திர இந்தியாவில் கையால் மலம் அள்ளுவதைத் தடைசெய்யும் சட்டங்கள் (1993, 2013) இயற்றப்பட்டன. ஆயினும் துப்புரவுப் பணியைச் சூழ்ந்துள்ள இழிவு, ஒப்பந்த முறை வேலைவாய்ப்பு, பாதுகாப்பின்மை, குறைந்த ஊதியம் ஆகியவை இன்னும் முழுமையாக நீங்கவில்லை. சட்டமும் கொள்கையும் இப்பிரச்சினையின் ஒரு பகுதியை மட்டுமே தொடுகின்றன. அதன் உணர்வுத்தளத்தையும், அன்றாட அவமதிப்பையும், உடல்சார் அனுபவத்தையும் பதிவுசெய்யும் பணியை இலக்கியம் மேற்கொள்கிறது.

தமிழ் நாவல் மரபில் தலித் இலக்கியம் 1990களிலிருந்து தனித்த குரலாக வளர்ந்துள்ளது. பாமாவின் *கருக்கு* (1992), சிவகாமியின் புதினங்கள், இமையத்தின் படைப்புகள் ஆகியவை சாதியின் அன்றாட வன்முறையைப் பதிவுசெய்தன. மலையாளத்தில் தகழி சிவசங்கரப் பிள்ளையின் *தோட்டியின் மகன்* (1947) துப்புரவுத் தொழிலாளர் குடும்பத்தின் தலைமுறைச் சிக்கலை மையப்படுத்தியது. இம்மரபின் தொடர்ச்சியில், ஆனால் பெண்ணின் உடல்,

உழைப்பு, தாய்மை ஆகியவற்றை மையப்படுத்தும் தனித்த பார்வையுடன் மலர்வதியின் *தூப்புக்காரி* வெளிவந்தது.

இப்புதினம் 2012ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்திய அகாதெமியின் யுவ புரஸ்கார் விருதைப் பெற்றது. ஆசிரியர் இதனைத் தலித்தியம் பேசினாலும் அடிப்படையில் பெண்ணியப் புதினம் என்று விவரித்துள்ளார்; எழுத்தாளர் பொன்னீலன் இதனைக் காத்திரமான தலித்திய புதினமாகவும், தீவிரமான பெண்ணியப் புதினமாகவும் மதிப்பிட்டுள்ளார். இவ்விரு வாசிப்புகளும் தனித்தனியாக அல்ல, இணைந்தே பொருள்படுகின்றன என்பதே இக்கட்டுரையின் அடிப்படை நிலைப்பாடாகும்.

2. ஆய்வுச் சிக்கல், ஆய்வுநோக்கங்கள், ஆய்வு அணுகுமுறை

2.1 ஆய்வுச் சிக்கல்

மருத்துவமனை என்பது ‘பராமரிப்பு நிறுவனம்’. அங்கு தூய்மை என்பது நோய்த்தடுப்பின் அடிப்படை. ஆகவே துப்புரவுப் பணியாளர்கள் மருத்துவமனையின் இயக்கத்துக்கு இன்றியமையாதவர்கள். ஆனால் மருத்துவர், செவிலியர் ஆகியோரின் பணி ‘பராமரிப்பாக’க் கொண்டாடப்படும்போது, கழிப்பறை, கழிவுத்துணி, இரத்தம், வாந்தி ஆகியவற்றைக் கையாளும் பணியாளர்களின் உழைப்பு கண்ணுக்குத் தெரியாததாக்கப்படுகிறது. பராமரிப்பு நிறுவனத்துக்குள்ளேயே பராமரிக்கப்படாத உழைப்பாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற முரணே இவ்வாய்வின் சிக்கல்.

தூப்புக்காரி இம்முரணை ஒரு பெண்ணின், ஒரு குடும்பத்தின், மூன்று தலைமுறைகளின் வாழ்வின் வழியாக முன்வைக்கிறது. முன் ஆய்வுகள் இப்புதினத்தைப் பெரும்பாலும் தலித் வாழ்வியல், வறுமை, சமூக ஒடுக்குமுறை ஆகிய பொதுத் தளங்களில் அணுகியுள்ளன. மருத்துவமனை என்ற நிறுவனச் சூழல், பணிப் பாதுகாப்பு, சாதி–பாலின–வர்க்க இடைச்சேரல் ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்த பகுப்பாய்வு மேலும் வளர்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு தளமாக உள்ளது.

2.3 ஆய்வின் நோக்கங்கள்

1. கனகம்–பூவரசி பாத்திரங்கள் வழியாகப் பெண் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள் எவ்வாறு சித்திரிக்கப்படுகின்றன என்பதை விளக்குதல்.
2. சாதி, பாலினம், வறுமை, தொழில் ஆகியவை இணைந்து சமூக விலக்கலை உருவாக்கும் விதத்தை ஆராய்தல்.

3. பணிப் பாதுகாப்பு, உடல்நலம், ஓய்வு, வேலைநிலைத்தன்மை தொடர்பான அனுபவங்களைப் புதினத்தில் அடையாளப்படுத்துதல்.
4. வட்டார மொழி, உரையாடல், உடல்–நாற்றம் சார்ந்த படிமங்கள், கதைசொல்லல் ஆகியவற்றின் சமூக விமர்சனப் பங்களிப்பை மதிப்பிடுதல்.
5. உழைப்பின் கண்ணியத்தை முன்னிறுத்தும் கல்வி மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வுக்குப் புதினம் வழங்கக்கூடிய பங்களிப்பை ஆராய்தல்.

2.2 ஆய்வு அணுகுமுறை

1. சமூகவியல் அணுகுமுறை - சமூகத்தின் தூய்மையைப் பராமரிக்கும் உழைப்பாளர்கள் சமூக விலக்கலுக்கு ஆளாகும் செயல்முறையை *தூப்புக்காரி* எவ்வாறு சித்திரிக்கிறது?
2. பெண்ணிய அணுகுமுறை சாதி, பாலினம், வர்க்கம், தொழில் ஆகியவை கனகம்–பூவரசியின் அனுபவங்களில் எவ்வாறு ஒன்றிணைந்து செயல்படுகின்றன?
3. இடைச்சேரல் கோட்பாட்டு அணுகுமுறை

மருத்துவமனைச் சூழலில் பணியாளர்களின் உடல்நலம், ஓய்வு, பாதுகாப்பு, வேலைநிலைத்தன்மை ஆகியவை எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன? அவற்றின் பொறுப்பு யார்மீது சுமத்தப்படுகிறது?

1. வட்டார மொழி அணுகுமுறை படிமம், கதைசொல்லல் ஆகியவை சமூக விமர்சனத்துக்கு எவ்வாறு பங்களிக்கின்றன?
2. கள ஆய்வு அணுகுமுறை பாத்திரங்களின் விருப்பங்கள், எதிர்ப்புகள், தேர்வுகள் வழியாகப் புதினம் எத்தகைய செயலாற்றலைப் பதிவுசெய்கிறது?

3.3 சமூகவியல் மற்றும் கோட்பாட்டு

பாஷா சிங்கின் *Unseen* (2014), கீதா ராமசாமியின் *India Stinking* (2005) ஆகியவை கையால் மலம் அள்ளும் தொழிலில் பெண்களின் பங்கேற்பையும் அதன் சாதி அடிப்படையையும் ஆவணப்படுத்துகின்றன. கோபால் குரு–சுந்தர் சாருக்கை ஆகியோரின் *The Cracked Mirror* (2012), தீண்டாமையையும் அவமதிப்பையும் அனுபவம் சார்ந்த தத்துவக் கேள்விகளாக அணுகுகிறது. ஈ.சி. ஹியூஸ் (1962), ஆஷ்ஃபோர்த்–க்ரைனர் (1999) ஆகியோரின் ‘அழுக்கான பணி’ ஆய்வுகள், இழிவுபடுத்தப்பட்ட தொழில்களைச் செய்வோர் தங்கள் தொழிலுக்கு மதிப்பை எவ்வாறு கட்டமைக்கின்றனர் என்பதை விளக்குகின்றன.

4. கோட்பாட்டுச் சட்டகம்

இவ்வாய்வு ஒரு முதன்மைக் கோட்பாட்டையும் மூன்று துணை அணுகுமுறைகளையும் இணைக்கிறது. இவை ஒன்றையொன்று நிறைவுசெய்யும் வகையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன: இடைச்சேரலியல் ‘எவ்வாறு ஒடுக்குமுறைகள் இணைகின்றன’ என்பதையும், தலித்தியப் பெண்ணியம் ‘யாருடைய அனுபவம் மையப்படுத்தப்படுகிறது’ என்பதையும், ‘அழுக்கான பணி’ கோட்பாடு ‘இழிவு எவ்வாறு உருவாகிறது, எதிர்கொள்ளப்படுகிறது’ என்பதையும், உழைப்பின் கண்ணியம் ‘எதை நோக்கி மாற்றம் தேவை’ என்பதையும் விளக்குகின்றன.

4.1 இடைச்சேரலியல் (Intersectionality)

கிம்பர்லே கிரென்ஷா (1989, 1991) அறிமுகப்படுத்திய இக்கோட்பாடு, இனம், பாலினம் போன்ற ஒடுக்குமுறைகளைத் தனித்தனியாகக் கூட்டிப் பார்ப்பதால் ஒருவரின் அனுபவம் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவதில்லை என்று வாதிடுகிறது. அவை சந்திக்கும் புள்ளியில் புதிய வகை ஒடுக்குமுறை உருவாகிறது. இந்தியச் சூழலில் இது சாதி, பாலினம், வர்க்கம், தொழில், திருமண நிலை ஆகியவற்றின் சந்திப்பாக அமைகிறது.

கனகம் ‘ஒரு பெண்’ என்பதால் மட்டுமோ, ‘ஏழை’ என்பதால் மட்டுமோ, ‘துப்புரவுப் பணியாளர்’ என்பதால் மட்டுமோ ஒடுக்கப்படவில்லை. கணவனை இழந்த, கடன்பட்ட, கழிவுடன் தொடர்புடைய தொழில் செய்யும் பெண் என்ற சந்திப்புப் புள்ளியில் அவர் நிற்கிறார். இச்சந்திப்பே அவரது மகளின் திருமண வாய்ப்பையும், சமூக உறவுகளையும் நிர்ணயிக்கிறது. இவ்வாய்வில் இடைச்சேரலியல் ஒரு பகுப்பாய்வுக் கருவியாக, ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் ‘எந்தெந்த அடையாளங்கள் ஒன்றிணைந்து செயல்படுகின்றன?’ என்ற கேள்வியை எழுப்பப் பயன்படுகிறது.

Fig 1: தூப்புக்காரி: சாதி, பாலினம் மற்றும் வர்க்க ஒடுக்குமுறையின் வலையமைப்பு

இப்படம் 'தூப்புக்காரி' புதினத்தில் கனகம் எதிர்கொள்ளும் பன்முக ஒடுக்குமுறையைக் காட்டுகிறது. சாதி, பாலினம், வர்க்கம் ஆகியவற்றுடன் கைம்மை நிலை, கடன் சுமை மற்றும் தொழில்சார் இழிவு ஆகியவை எவ்வாறு ஒன்றிணைந்து ஒரு சமூக விலக்கல் கட்டமைப்பாகச் செயல்படுகின்றன என்பதை இது விளக்குகிறது. இது தனிப்பட்ட தோல்வியல்ல, மாறாக சமூகக் கட்டமைப்பின் வன்முறை என்பதை இப்படம் அறிவுறுத்துகிறது.

4.2 தலித்தியப் பெண்ணியம்

தலித்தியம் என்பது அம்மக்களின் வாழ்வியலை பேச எழுந்த ஒரு துறையாகும்... தலித் பெண்ணியம் என்பது பெண்ணியத்தைப் போலவே மிகவும் விரிவாகப் பேசப்பட வேண்டிய துறையாகும் சாதி ரீதியாக வர்க்க ரீதியாக சமூக ரீதியாக என இப்படி ஒவ்வொரு வகையிலும் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கும் பெண்களின் குரலை அவர்களுக்கான உரிமைகளைப் பெற ஊக்குவித்தல் மற்றும் அவர்களின் சிக்கல்களைப் புரிந்து கொள்ளுதல் ஆகும்.

“நம் நாட்டில் தலித் இனப் பெண்கள் பிற இனப்பெண்களைக் காட்டிலும் கல்வி, பொருளாதாரம், சுற்றுப்பற விழிப்புணர்வு, உடல்நலம் பற்றிய அக்கறை எனப்பல நிலைகளில் பின்தங்கியுள்ளனர். இத்தகைய அடிமைத்தனத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் தெரியாத தலித் பெண்களுக்கு அதிலிருந்து அவர்களை மீட்டு விழிப்புணர்வூட்டி தன் உணர்வுடன் வாழவைப்பதே தலித் பெண்ணியமாகும்.” (கீற்று இணைய இதழ்)

தலித் பெண்கள் வெளியிலிருந்து மட்டுமன்றி உள்ளிருந்தும் ஒடுக்கப்படுவதால், அவர்களுக்குத் தனித்த குரல் தேவை என்ற ஒரு நிலைப்பாடு வந்தது. . ஷர்மிளா ரேகே (1998) இதனை 'தலித்தியப் பெண்ணிய நிலைப்பாடு' (Dalit என வளர்த்தெடுத்தார். உயர்சாதிப் பெண்களின் அனுபவத்தை அனைத்துப் பெண்களுக்குமான பெண்ணியத்தை எடுத்துரைக்கிறது.

4.3 'அழுக்கான பணி' மற்றும் தூய்மை–அழுக்குக் கோட்பாடு

மானுடவியலாளர் மேரி டக்ளஸ் *Purity and Danger* (1966) நூலில், அழுக்கு என்பது 'இடம் மாறிய பொருள்' (matter out of place) என்று விளக்குகிறார். எது அழுக்கு என்பது இயற்கையானது அல்ல; ஒரு சமூகத்தின் ஒழுங்குமுறைக் கருத்தியல் அதனைத் தீர்மானிக்கிறது. அவ்வாறே அழுக்கைக் கையாள்பவரும் 'இடம் மாறியவராக', தீட்டுக்குரியவராக மாற்றப்படுகிறார்.

சமூகவியலாளர் ஈ.சி. ஹியூஸ் (1962) 'அழுக்கான பணி' என்ற கருத்தை உருவாக்கினார்: சமூகம் தானே செய்ய விரும்பாத, ஆனால் செய்யப்பட வேண்டிய பணிகளைச் சில குழுக்களிடம் ஒப்படைத்து, பின்னர் அவர்களையே இழிவுபடுத்துகிறது. ஆஷ்ஃபோர்த்–க்ரைனர் (1999) இதனை உடல்சார், சமூகம்சார், அறம்சார் இழிவு என மூன்றாகப் பிரித்துப் பேசுகிறார். இப்புதினத்தில் மாரி இழிவான தொழிலாகக் கருதாமல் அறம்சார் தொழிலாக் கருதுகிறான்.

4.4 உழைப்பின் கண்ணியமும் அங்கீகாரமும்

அம்பேத்கர் (1936) உழைப்புப் பிரிவினையையும் உழைப்பாளர் பிரிவினையையும் வேறுபடுத்தினார். நான்சி ஃப்ரேசர் (1995), ஆக்சல் ஹோனெத் (1995) ஆகியோரின் 'அங்கீகாரக் கோட்பாடு', நீதி என்பது பொருளாதாரப் பகிர்வை (redistribution) மட்டுமன்றிச் சமூக அங்கீகாரத்தையும் (recognition) உள்ளடக்க வேண்டும் என்கிறது. துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்குக் கூலி உயர்வு மட்டும் போதாது; அவர்களின் உழைப்பு மதிக்கப்பட வேண்டும். இக்கட்டுரையின் தலைப்பில் உள்ள 'கண்ணியம்', 'சமூக அங்கீகாரம்' ஆகிய சொற்கள் இக்கோட்பாட்டுப் பின்புலத்திலிருந்து பெறப்பட்டவை.

5. ஆசிரியர்,கதைக்களம், கதைச்சுருக்கம்

5.1 ஆசிரியர்

மலர்வதி (இயற்பெயர் மேரி ஃப்ளோரா, பி. 1979) கன்னியாகுமரி மாவட்டம் வெள்ளிகோடு ஊரைச் சேர்ந்தவர். அடித்தள மக்களின் வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து எழுதிவருபவர். 2008இல் *காத்திருந்த கருப்பாயி* புதினத்தின் வழியாக அறிமுகமானார். *தூப்புக்காரி* அவரது இரண்டாவது புதினம். பின்னர் *காட்டுக்குட்டி* (2017), *கருப்பட்டி* (சிறுகதைகள், 2019) உள்ளிட்ட

படைப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார். ‘பூமியின் மடியைச் சுத்தப்படுத்தும் உயர்ந்த மனிதர்களுக்கு’ என்ற பொருளில் இப்புதினத்தை அவர் அர்ப்பணித்துள்ளார். இந்த அர்ப்பணிப்பே புதினத்தின் கருத்தியல் நோக்கை அறிவிக்கிறது: இழிவாகக் கருதப்படுவோரை ‘உயர்ந்தவர்கள்’ என்று மறுபெயரிடுதல்.

5.2 கதைக்களம்

கதை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் மேற்குப் பகுதியில் உள்ள கல்லுவிளை என்ற ஊரைக் களமாகக் கொண்டது. கதையின் பெரும்பகுதி ‘மகி’ என்ற தனியார் மருத்துவமனையில், குறிப்பாக அதன் கழிப்பறைகளிலும் கழிவு அகற்றும் இடங்களிலும் நிகழ்கிறது. கேரள எல்லையை ஒட்டிய இப்பகுதியின் பேச்சுவழக்கு, மலையாளக் கலப்புடைய சொற்களும் ஒலிப்புமுறையும் கொண்டது. இவ்வட்டார மொழி புதினத்தின் உரையாடல்களில் மிகுதியாக இடம்பெறுகிறது.

மருத்துவமனை என்ற களத்தேர்வு குறிப்பிடத்தக்கது. வீடு, தெரு, நகராட்சி போன்ற களங்களில் துப்புரவுப் பணி சித்திரிக்கப்படுவது தமிழில் ஓரளவு காணப்பட்டாலும், ‘பராமரிப்பு நிறுவனத்துக்குள்’ நிகழும் இழிவு என்ற கோணம் இப்புதினத்துக்குத் தனித்த பரிமாணத்தைத் தருகிறது.

5.3 கதைச்சுருக்கம்

கணவனின் மருத்துவச் செலவுக்காக வாங்கிய கடனை, அவர் இறந்த பின்னர் அடைப்பதற்காக, அதே மருத்துவமனையில் கனகம் துப்புரவுப் பணியாளராகச் சேர்கிறார். அவரது ஒரே துணை மகள் பூவரசி. தன் நிலை மகளுக்கு எக்காரணத்தாலும் வரக்கூடாது என்பதே கனகத்தின் வைராக்கியம். பூவரசி அதே ஊரைச் சேர்ந்த மனோ என்ற இளைஞனைக் காதலிக்கிறாள். அதே மருத்துவமனையில் குப்பை அள்ளும் மாரி பூவரசியை விரும்புகிறான்; ஆனால் அதே தொழில் என்பதால் கனகம் அதனை ஏற்க மறுக்கிறார்.

மனோவின் வீட்டு நிகழ்ச்சி ஒன்றில் தாய்க்கு உதவியாகச் செல்லும் பூவரசி அவமதிப்புக்கு உள்ளாகிறாள்; அப்போது துணைக்கு வருபவன் மனோ அல்ல, மாரி. கனகம் நோய்வாய்ப்பட்டு அதே மருத்துவமனையில் படுக்கும்போது, அவரது பணியைப் பூவரசி ஏற்க நேர்கிறது. கனகத்தின் மரணத்துக்குப் பின், மனோ கோழைத்தனத்தால் அவளைக் கைவிட்டு வெளிநாடு செல்கிறான். பூவரசியின் கடந்தகாலத்தை அறிந்தும் மாரி அவளை ஏற்கிறான். தன் மகளைச் சாக்கடை அள்ள விடமாட்டேன் என்பது மாரியின் கனவு. அக்கனவும் சிதைய, பூவரசியே தூப்புக்காரியாகிறாள். ஆயினும் தன் மகளின் வாழ்வை மீட்பாள் என்ற நம்பிக்கையுடன் புதினம்

நிறைவுபெறுகிறது. கதை, வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பிய மனோ பூவரசியைத் தேடுவதிலிருந்து பின்னோக்கு உத்தியில் விரிகிறது.

5.5 முதன்மைப் பாத்திரங்கள்

பாத்திரம்	உறவு / நிலை	இவ்வாய்வில் முக்கியத்துவம்
கனகம்	கைம்பெண்; மருத்துவமனைத் துப்புரவுப் பணியாளர்	கடன், உடல்நலிவு, தாய்மை, வைராக்கியம்
பூவரசி	கனகத்தின் மகள்; பின்னர் துப்புரவுப் பணியாளர்	காதல், அவமதிப்பு, தொழில் மரபுரிமை, எதிர்ப்பு
மாரி	மருத்துவமனையில் குப்பை அள்ளும் இளைஞன்	தொழில்பெருமை, ஒடுக்கப்பட்டோர் இடையிலான ஒற்றுமை
மனோ	பூவரசி காதலிக்கும் ஊர் இளைஞன்	சமூக அந்தஸ்து, கோழைத்தனம், புலம்பெயர்வு
ரோஸ்ஸிலி	பூவரசிக்கு அறிவுரை கூறும் பெண்	பெண்களின் அனுபவ அறிவு, ஒற்றுமை

6. உழைப்பும் சமூக மதிப்பும்

அவசியமான துப்புரவு உழைப்புக்குக் குறைந்த சமூக அங்கீகாரம் வழங்கப்படுவது ஏன் என்பதைப் புதினம் மூன்று நிலைகளில் வெளிப்படுத்துகிறது: பெயரிடல், பார்வை, உறவு.

6.1 'தூப்புக்காரி' என்ற சொல்

புதினத்தின் தலைப்பே ஒரு சமூகப் பெயரிடல். 'தூப்பு' (கூட்டுதல், பெருக்குதல்) என்ற வினையிலிருந்து பிறந்த இச்சொல், கன்னியாகுமரி வழக்கில் துப்புரவுப் பணிப்பெண்ணைக் குறிக்கிறது. இங்குத் தொழில் ஒரு செயலாக (கூட்டுபவள்) அல்லாமல் ஒரு அடையாளமாக (தூப்புக்காரி) மாறுகிறது. ஒரு ஆசிரியர் 'பாடம் நடத்துபவர்' என்பதற்கு அப்பால் சமூகத்தில் பல அடையாளங்களைக் கொண்டிருக்கலாம்; ஆனால் 'தூப்புக்காரி' என்ற பெயர் கனகத்தின் பிற அடையாளங்களை (தாய், கைம்பெண், ஊர்க்காரி) விழுங்கிவிடுகிறது.

பிற பாத்திரங்கள் கனகத்தையும் பூவரசியையும் அழைக்கும் முறைகள், அவர்களைப் பற்றிப் பேசும் சொற்கள் ஆகியவற்றை உரையிலிருந்து தொகுப்பது இப்பகுப்பாய்வின் முதல் படி. பெயரிடல் என்பது அதிகாரச் செயல்: யார் யாரை எப்பெயரால் அழைக்கிறார்கள் என்பதில் சமூகப் படிநிலை வெளிப்படுகிறது.

6.2 கண்ணுக்குத் தெரியாத உழைப்பு

மருத்துவமனையில் தூய்மை என்பது ஒரு ‘விளைவாக’ மட்டுமே கவனிக்கப்படுகிறது. கழிப்பறை சுத்தமாக இருக்கும்போது அதனைச் சுத்தம் செய்தவர் நினைவுகூரப்படுவதில்லை; அழுக்காக இருக்கும்போது மட்டுமே பணியாளர் குற்றம்சாட்டப்படுகிறார். இந்தச் சமச்சீரற்ற பார்வையை ஹியூஸின் ‘அழுக்கான பணி’ கோட்பாடு விளக்குகிறது: சமூகம் அழுக்கை அகற்ற விரும்புகிறது, ஆனால் அகற்றுபவரைப் பார்க்க விரும்புவதில்லை.

புதினம் இப்பார்வையைத் தலைகீழாக்குகிறது. வாசகரை மருத்துவமனையின் வரவேற்பறையிலோ மருத்துவரின் அறையிலோ நிறுத்தாமல், கழிப்பறைக்குள் நிறுத்துகிறது. கதையின் பெரும்பகுதி கழிப்பறையிலேயே நகர்கிறது என்று மதிப்புரையாளர் குறிப்பிடுவது இவ்வுத்தியைச் சுட்டுகிறது. வழக்கமாக மறைக்கப்படும் இடத்தையே கதையின் மையமாக்குவதன் மூலம், புதினம் ‘கண்ணுக்குத் தெரியாத உழைப்பை’க் கண்முன் நிறுத்துகிறது.

6.3 மூன்று வகைச் சமூகம்

முன் ஆய்வு ஒன்று சுட்டுவதுபோல், புதினம் சமூகத்தை மூன்று வகையாகக் காட்டுகிறது: சூழலை அழுக்காக்குவோர், மன அழுக்கை நியாயப்படுத்துவோர், அழுக்கை அகற்றுவோரை மதிப்போர். இம்மூன்றாவது வகை மிகச் சிறியது. நோயாளிகளும் அவர்களின் உறவினர்களும் பெரும்பாலும் முதல் வகையினர்; மருத்துவமனை நிர்வாகமும் மனோவின் குடும்பம் போன்ற ஊர்ச் சமூகமும் இரண்டாம் வகையினர். துப்புரவுப் பணியாளர்களிடையேயான ஒற்றுமையும், ரோஸ்ஸிலி போன்ற பெண்களின் ஆதரவும் மூன்றாம் வகையைச் சார்ந்தவை.

6.4 மாரி: தொழில்பெருமை என்ற எதிர்க்கதையாடல்

புதினத்தின் முக்கியமான கருத்தியல் குரல் மாரியுடையது. ஒரு கழிப்பறையைக் கழுவி முடித்த பின் மாரி அடையும் திருப்தியும், அடுத்து வருபவர் சுத்தமான இடத்தைப் பயன்படுத்துவார் என்ற நிம்மதியும் உழைப்பின் மேன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. பிறர் ஒதுக்கினாலும் இது மதிப்புமிக்க தொழில் என்று பெருமைப்படத் தெரிந்தால்தான் அருவருப்பு நீங்கும் என்று மாரி பூவரசிக்குக் கூறுகிறான் **"இதுதான் தொழிலுண்ணு எறங்கியிட்டா அப்புறம் எதப்பத்தியும் யோசிச்சப்பிடாது. எதோ அவமானத் தொழிலைச் செய்றதா நெனச்சி வெக்கப்படக்கூடாது. மனசுக்குள்ள தாழ்ந்தும் போகக்கூடாது. இந்த ஒலகத்துல சுத்தப்படுத்துற ஒயந்த தொழில செய்யுறேண்ணு பெருமப்பட தெரியணும், அப்ப கக்கலும் வராது. அருவருப்பும் வராது."**தூப்புக்காரி ப. எ **- 79**

ஆஷ்ஃபோர்த்–க்ரைனரின் சொற்களில், இது ‘மறுவடிவமைத்தல்’ (reframing) என்ற உத்தி: இழிவான பணியை ‘பிறருக்கான சேவை’ என்று மறுபொருள்கொள்வதன் வழியாகத் தன்மதிப்பைக் காத்தல். ஆயினும் இவ்வுத்திக்கு ஒரு வரம்பு உண்டு. மாரியின் பெருமை தனிமனித உளவியல் தளத்தில் செயல்படுகிறது; சமூகம் அவனை மதிக்கவில்லை. அங்கீகாரக் கோட்பாட்டின்படி, தன்மதிப்பு நிலைக்க வேண்டுமானால் அது பிறரால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் (ஹோனெத், 1995). மாரியின் பெருமைக்கும் சமூகத்தின் அவமதிப்புக்கும் இடையிலான இடைவெளியே புதினத்தின் சோகத்தின் ஒரு முக்கிய ஊற்று.

6.5 இடைச்சேரல் வாசிப்பு

மாரி ஆண், கனகமும் பூவரசியும் பெண்கள். ஒரே தொழில் இருந்தும், மாரி தொழில்பெருமையை வெளிப்படையாகப் பேச முடிகிறது; கனகத்துக்கு அத்தொழில் மகளின் எதிர்காலத்தைப் பாதிக்கும் சுமையாக மட்டுமே தெரிகிறது. இவ்வேறுபாடு பாலினத்தால் உருவாகிறது: பெண்ணின் தொழில்சார் இழிவு அவளது ‘திருமணத் தகுதி’யையும் குடும்ப மானத்தையும் பாதிக்கிறது. ஆணுக்கு அது அவ்வளவு கடுமையாகப் பொருந்துவதில்லை. ஆக, ஒரே தொழில்சார் இழிவு பாலினத்துக்கு ஏற்ப வேறுவேறு விளைவுகளை உருவாக்குகிறது என்பதைப் புதினம் காட்டுகிறது.

7. பெண் உடலும் பணிச்சுமையும்

கூலி உழைப்பும் குடும்பப் பொறுப்பும் பெண்களின் வாழ்வை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதைப் புதினம் கனகத்தின் உடலின் வழியாகவே பேசுகிறது. இங்கு உடல் என்பது உழைப்பின் கருவியாகவும், இழிவின் தளமாகவும், கனவுகளின் கொள்கலனாகவும் ஒரே நேரத்தில் செயல்படுகிறது.

7.1 இரட்டைச் சுமை

பெண்ணியப் பொருளியலாளர்கள் ‘இரட்டைச் சுமை’ (double burden) என்று அழைக்கும் நிலை கனகத்தின் வாழ்வில் தெளிவாக உள்ளது. மருத்துவமனையில் கூலி உழைப்பு, வீட்டில் மகளை வளர்க்கும் பொறுப்பு, இவற்றுக்கு மேல் கணவனின் கடன் என்ற மூன்றாவது சுமை. கைம்பெண் என்பதால் குடும்பப் பொருளாதாரம் முழுவதும் அவர் ஒருவர் உடலின் மீதே சுமத்தப்படுகிறது.

வெறும் தேநீரை மட்டும் குடித்துக் காற்றைச் சுவாசித்து உயிர்வாழ்வதாகக் கூறப்படும் கனகத்தின் நிலை உணவுப் பற்றாக்குறையை மட்டுமல்ல, தன் உடலின் தேவைகளைக் கடைசியாக வைக்கும் தாயின் தியாகத்தையும் குறிக்கிறது. கடன் அடைப்பும் மகளின்

எதிர்காலமும் முன்னிற்கும்போது, கனகத்தின் உடல்நலம் கணக்கிலேயே இல்லை."**நடந்து திரிய நேரத்துல சத்தா ஒரு வக வேண்டி தின்னமாட்டா ஒங் கொம்ம. எல்லாரும் காபி, பண்டம் வேண்டி தின்னம்ப ஒன் கொம்ம மட்டும் சூடு வெள்ளம் ஊதி ஊதி குடிப்பா."தூப்புக்காரி ப. எ – 64** எஎற ஹோஸ்லியின் உரையாடல் மூலம் கனகத்தின் நிலையை அறியமுடியும்.

7.2 உடல் ஒரு 'சொப்பனக்கூடு'

காதலில் மூழ்கும் மகளுக்குக் கனகம் வாழ்க்கையைப் புரிய வைக்க வாழ்வின் எதார்த்த்தைச் சொல்லித் தருகிறாள். உடல் என்பது "சொப்பனங்களை சுமக்கிற சொப்பனக்கூடுதான்". இளமையின் உணர்வுகள் ஒரு காலத்துக்கு மட்டுமே; அதன்பின் வாழ்க்கையின் வலியே பெரிதாகத் தெரியும் என்பது அதன் சாரம்.

இவ்வாசகம் இரண்டு நிலைகளில் பொருள்படுகிறது. ஒருபுறம், அது உழைப்பால் தேய்ந்த பெண்ணின் யதார்த்த அறிவு; உடல் கனவுகளைச் சுமக்கிறது, ஆனால் அக்கனவுகளை நிறைவேற்றும் ஆற்றல் அதற்கில்லை. மறுபுறம், அது மகளைப் பாதுகாக்கும் எச்சரிக்கை; காதல் என்ற கனவு, சாதி–வர்க்க யதார்த்தத்தில் மோதி உடையும் என்ற அனுபவ அறிவு. பின்னர் மனோவுடனான பூவரசியின் உறவு உடைவது இவ்வெச்சரிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

7.3 அருவருப்பும் உடலின் எல்லைகளும்

பூவரசி முதன்முறையாகக் கழிப்பறையைக் கழுவச் செல்லும்போதும், கழிவுத் துணிகளை அலசும்போதும் அவளது மனவோட்டங்கள் புதினத்தில் விரிவாகப் பதிவாகின்றன.“விரும்பாம, நேசிக்காம இந்த அழுக்குகளை கழுவ என்னால முடியாது. இந்த அழுக்குகளையெல்லாம் நேசிச்சாதான் என் வாழ்க்கைக்கி சோறு கிடைக்கும். என் அம்மைக்கி நோய் பாக்க இந்த அழுக்கோடு நானும் அழுக்காகத் தான் வேணும். இந்த பீயை அதோட நாத்தத்தை, கெட்டி நிக்கிய மோளு வெள்ளத்த அதுமேல வந்து விழுற ஈச்சி, கொசு எல்லாத்தையும் நான் விரும்பணுமே... எல்லாத்தையும் பாரு.... கண்ண மூடாத கிட்டபெயி பாரு எல்லா நாத்தத்தையும் ஆழமா சுவாசிச்சிப் பாரு கக்க வருது இல்லியா....? கக்கட்டும் ஒருக்கா கக்கும் ரெண்டு தடவ சுக்கும் பெறவு நின்னு பெயிடும் இல்லியா**?”**ப.எ **-77**என்று தனது நிலையைப் பூவரசி ஏற்றுக் கொள்ளத் துவங்குகிறாள்.

அருவருப்பு (disgust) என்பது உடலின் இயல்பான எதிர்வினையாகத் தோன்றினாலும், டக்ளஸின் பார்வையில் அது சமூகமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட எல்லைக் கோடு. எது அருவருப்பானது என்று சமூகம் கற்பித்ததோ, அதனைத் தொடுமாறு பூவரசி

கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறாள். இது அவளது உடலுக்கும் சுயமதிப்புக்கும் ஒரே நேரத்தில் நிகழும் மீறல்.

7.4 பெண் உடல் மீதான கண்காணிப்பு

துப்புரவுப் பணிப்பெண்ணின் உடல் இரண்டு வகைக் கண்காணிப்புக்கு உள்ளாகிறது. முதலாவது, 'தீட்டு'க் கண்காணிப்பு: அவள் தொடுவது, அமர்வது, உண்பது ஆகியவற்றில் சமூகம் விதிக்கும் எல்லைகள். இரண்டாவது, பாலினக் கண்காணிப்பு: இளம்பெண்ணான பூவரசியின் நடத்தை, காதல், ஒழுக்கம் ஆகியவை ஊரால் மதிப்பிடப்படுகிறது. மனோவின் வீட்டு நிகழ்ச்சியில் பூவரசி அவமதிக்கப்படுகிறாள். **"தள்ளைக்க சோலிய தொடங்கியிருக்காளே நாடாத்திக்கி உள்ள தொழிலையா அவ செய்யியா? அவள கூட்டத்துல சேக்கவே அருவருப்பா இருக்கம்ப மொவளையும் விட்டுருக்கா. வேற ஒரு சோலியும் இவளுக்கு இல்லியா?" பெண் ஒருவர் கூற கூட வந்தவள் இளக்காரமாய் பதில் கொடுத்தாள்."(தூப்புக்காரிப.எ – 45)**அங்கு அவள் 'துப்புரவுப் பணியாளரின் மகள்' என்பதால் ஒதுக்கப்படுகிறாள்.

7.5 ஒப்பீடு: கனகமும் பூவரசியும்

பரிமாணம்	கனகம்	பூவரசி
பணிக்கு வந்த காரணம்	கணவனின் மருத்துவக் கடன்	தாயின் நோய்; பின்னர் வாழ்க்கைச் சூழல்
உடல் அனுபவம்	பட்டினி, சோர்வு, இறுதியில் நோய்	முதல் அருவருப்பு, பின்னர் பழக்கம்
உணர்வுநிலை	வைராக்கியம், மகள் பற்றிய அச்சம்	காதல், அவமதிப்பு, இழப்பு
பொருளாதார நிலை	கடனால் கட்டுண்ட சார்புநிலை	தாயின் பணியை மரபுரிமையாகப் பெறுதல்
எதிர்காலம் பற்றிய பார்வை	'மகளுக்கு இந்நிலை வரக்கூடாது'	'என் மகளை மீட்பேன்'

இவ்வொப்பீடு, ஒரு தலைமுறையின் தோல்வியே அடுத்த தலைமுறையின் வைராக்கியமாக மாறும் சுழற்சியைக் காட்டுகிறது

8. பணிப் பாதுகாப்பும் உடல்நலமும்

மருத்துவமனை நோயாளியின் உடலைக் காக்கும் இடம்; ஆனால் அதனைத் தூய்மைப்படுத்தும் பணியாளரின் உடல் அங்கு காக்கப்படுவதில்லை.இப்புதினத்தில் துப்புரவு தொழிலாளியாக

வேலை பார்க்கும் கனகத்தின் உடல் நலன் ஒரு பொருட்டாகவே எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை ஒவ்வொரு முறையும் வீட்டின் பொருட்டோ மருத்துவமனையின் பொருட்டு அவர்கள் விடுமுறை இன்றி தொடர்ச்சியாக இதே வேலையை செய்ய தள்ளப்படுகிறார்கள் சரியான பாதுகாப்பு உபகரணங்கள் இன்றியும் ஆரோக்கியமான உணவு இன்றியும் அவர்களது உடல் உபாதைகளுக்கு உள்ளானாலும் அதற்கு ஆரோக்கியமான மருத்துவம் வழங்கப்படுதல் என்பது இங்கு இல்லாமலே இருக்கிறது. அதே மருத்துவமனையில் வேலை பார்த்த கனகத்திற்கும் கட்டணங்கள் செலுத்த வேண்டும் என்ற கட்டாயம் உள்ளது அது மட்டும் இன்றி சரியான ஊதியமும் வழங்கப்படவில்லை.

Fig 2: மருத்துவமனைத்துப்புரவுத்தொழிலாளர்களின்அவலநிலை

மருத்துவமனையைத் தூய்மையாக வைத்திருக்கும் பணியாளர்களுக்கே போதிய பாதுகாப்பும் ஓய்வும் கிடைக்காத முரண்பாட்டை இப்படம் விளக்குகிறது. தரமற்ற கையுறைகள், முகக்கவசங்கள் இன்றி, அபாயகரமான உயிரி மருத்துவக் கழிவுகளைக் கையாள்கின்றனர். இதனால் சுவாசக் கோளாறு, தோல் நோய்கள், முதுகுவலி போன்ற உடல்நலப் பாதிப்புகளுக்கு ஆளாகின்றனர். மருத்துவமனை நிர்வாகம் மற்றும் ஒப்பந்த நிறுவனங்களின் அலட்சியமே இதற்குக் காரணம். சமூக நீதி வேண்டி இத்தொழிலாளர்களின் நலன் காப்போம்.

8.1 மருத்துவமனைக் கழிவின் அபாயங்கள்

மருத்துவமனைத் துப்புரவுப் பணி, வீட்டு அல்லது தெருத் துப்புரவுப் பணியைவிடக் கூடுதலான அபாயங்களைக் கொண்டது. இரத்தம், உடல் திரவங்கள், நோயாளிகளின் கழிவுத்துணிகள்,

ஊசி போன்ற கூர்மையான கழிவுகள், கிருமிநாசினி வேதிப்பொருள்கள் ஆகியவற்றுடன் நேரடித் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. உயிரி மருத்துவக் கழிவு மேலாண்மை விதிகள் இத்தகைய கழிவுகளைக் கையாள்வோருக்குப் பயிற்சியும் பாதுகாப்பு உபகரணங்களும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றன.

"துப்புரவுப் பணியில் ஈடுபடுத்தப்படும் தொழிலாளர்களுக்கு முகக் கவசம், கையுறை, காலணி, தலைக் கவசம் என தலை முதல் கால் வரையில் முறையான பாதுகாப்பு உபகரணங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்." (தினமணி நாளிதழ்)

இப்படியான சட்ட விதிகள் இருப்பினும் முறையாக அந்தப் பாதுகாப்பு உபகரணங்கள் வழங்கப்படுகின்றனவா என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. தூப்புக்காரி புதினத்திலும் கனகத்திற்கும் உடன் வேலை செய்யும் மற்ற பணியாளர்களுக்கும் கையுறையையும், ப்ளீச்சிங் பவுடரைர், விளக்குமாறும் தவிர மற்ற பாதுகாப்பு உபகரணங்கள் வழங்கப்பட்டதாக சொல்லப்படவில்லை. எனவே துப்புரவு பணி செய்வோரின் உடல் நலப் பாதுகாப்பு என்பது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

8.3 மரணமும் 'சவப்பெட்டியின் சௌகரியமும்'

கனகத்தின் மரணத்துக்குப் பின், வாழ்வில் கிடைக்காத சௌகரியங்கள் சவப்பெட்டியில் கிடைத்ததைப் பூவரசி பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகப் புதினம் சித்திரிக்கிறது **"வரம்ப அம்மைக்க யூனிபாம் நீல சாரிய எடுத்துட்டு வா நாளேலண்டு நீ தூக்கப் போணும்"தூப்புக்காரிப. எ – 69**ஒரு உழைப்பாளிக்கு மரியாதையும் ஓய்வும் வசதியும் மரணத்தில் மட்டுமே கிடைக்கின்றன. உயிருடன் இருக்கும்போது மறுக்கப்பட்ட கண்ணியம், சடங்கின் வடிவில் இறந்த உடலுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

8.4 பொறுப்பு

பணியாளரின் நோய்க்கும் சோர்வுக்கும் நிறுவனம் பொறுப்பேற்பதில்லை, அது தனிப்பட்ட துரதிர்ஷ்டமாகவும் குடும்பச் சுமையாகவும் மாற்றப்படுகிறது., பொறுப்பு முழுவதும் குடும்பத்தின் மீதே விழுகிறது: தாய் நோயுற்றால் மகள் பணிக்குச் செல்கிறாள். இதனை 'அபாயத்தின் தனியார்மயமாக்கம்' (privatisation of risk) என்று விவரிக்கலாம். நிறுவனம் உழைப்பின் பயனைப் பெறுகிறது; உழைப்பின் விலையை (நோய், தேய்வு, மரணம்) பணியாளரின் குடும்பம் செலுத்துகிறது.

9. வேலைநிலைத்தன்மை, கடன், சார்புநிலை

வறுமையும் வேலை இழக்கும் அச்சமும் உரிமைகளைக் கோருவதில் தடையாகின்றனவா என்பதே இப்பிரிவின் கேள்வி. புதினத்தின் அடிப்படைக் கதைநகர்வு ஒரு பொருளாதார நிகழ்விலிருந்து தொடங்குகிறது: கணவனின் மருத்துவக் கடன். இக்கடனே கனகத்தை மருத்துவமனையுடன் பிணைக்கும் சங்கிலியாகிறது.

9.1 நிறுவனத்துடனான பிணைப்பு

கடன் அடைப்பதற்காக, கடனுக்குக் காரணமான அதே மருத்துவமனையில் கனகம் பணிசெய்கிறார் நோயாளியின் குடும்பம் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை, அக்குடும்பத்தின் பெண் உழைப்பால் திருப்பிச் செலுத்துகிறாள். மருத்துவமனை இங்கு சிகிச்சை வழங்குநராக மட்டுமன்றிக் கடன் வழங்குநராகவும், பின்னர் வேலை வழங்குநராகவும் மாறுகிறது. இம்மூன்று பாத்திரங்களும் ஒரே நிறுவனத்தில் குவியும்போது, பணியாளரின் பேரம்பேசும் ஆற்றல் கிட்டத்தட்ட இல்லாமல் போகிறது.

9.2தொழிலாளர் இயக்கங்கள்

சமகாலத் தொழிலாளர் இயக்கங்கள் ‘பணி நிரந்தரம்’, ‘குறைந்தபட்சக் கூலி’, ‘பாதுகாப்பு உபகரணங்கள்’ போன்ற கோரிக்கைகளை முன்வைக்கின்றன. ஆனால் புதினத்தின் பாத்திரங்கள் தொழிற்சங்கமாகவோ கூட்டுக் கோரிக்கையாகவோ ஒன்றிணையவில்லை. அவர்களின் எதிர்ப்பு தனிப்பட்டதாகவும் உணர்வுசார்ந்ததாகவும் உள்ளது.

9.3 சார்புநிலையின் சங்கிலி

சார்புநிலை பல அடுக்குகளில் செயல்படுவதைப் புதினம் காட்டுகிறது:

1. **பொருளாதாரச் சார்பு:** ஊதியமும் கடனும் ஒரே நிறுவனத்திடம்.
2. **சமூகச் சார்பு:** கைம்பெண் என்பதால் ஊரின் ஆதரவும் மதிப்பீடும் தேவைப்படுதல்.
3. **உணர்வுச் சார்பு:** மகளின் எதிர்காலத்துக்காக எல்லா அவமதிப்பையும் பொறுத்துக்கொள்ளுதல்.
4. **தலைமுறைச் சார்பு:** தாயின் வேலையை மகள் ‘மரபுரிமையாக’ப் பெறுதல்.

இந்நான்கு அடுக்குகளும் இணையும்போது, ‘விலகிச் செல்லுதல்’ என்ற தேர்வே கனகத்துக்கு இல்லாமல் போகிறது. ஆல்பர்ட் ஹிர்ஷ்மனின் சொற்களில், ‘வெளியேறல்’ (exit), ‘குரலெழுப்பல்’ (voice) ஆகிய இரண்டும் மறுக்கப்பட்டு, ‘விசுவாசம்’ (loyalty) மட்டுமே எஞ்சுகிறது; அதுவும் விருப்பத்தால் அல்ல, கட்டாயத்தால்.

9.4 இடைச்சேரல் வாசிப்பு

இப்பிரிவின் பகுப்பாய்வு, வர்க்கம் (கடன், வறுமை), பாலினம் (கைம்மை, தனித்த தாய்மை), தொழில்சார் இழிவு (வேறு வேலை கிடைப்பதில் உள்ள தடை) ஆகிய மூன்றும் ஒன்றையொன்று வலுப்படுத்துவதைக் காட்டுகிறது. ஒரு ஆண் தொழிலாளி வேறு ஊருக்கு இடம்பெயர்ந்து வேலை தேடலாம் (மனோ வெளிநாடு செல்வதுபோல); இளம் மகளைக் கொண்ட கைம்பெண்ணுக்கு அவ்வாய்ப்பு மிகக் குறைவு. மனோவின் புலம்பெயர்வும் கனகத்தின் அசைவின்மையும் (immobility) ஒப்பிடப்படும்போது, இடப்பெயர்வுச் சுதந்திரமே ஒரு வர்க்க–பாலினச் சலுகை என்பது தெளிவாகிறது.

10. தூய்மை–அழுக்கு அரசியலும் வட்டார மொழியும்

கழிவுடன் தொடர்புடைய தொழில் எவ்வாறு மனிதரின் அடையாளமாக மாற்றப்படுகிறது என்ற கேள்வியைப் புதினம் உள்ளடக்கத்தின் வழியாக மட்டுமன்றி, மொழியின் வழியாகவும் எதிர்கொள்கிறது. இப்பிரிவு நாற்றம், இடம், மொழி என்ற மூன்று தளங்களில் இதனை ஆராய்கிறது.

10.1 புலனுணர்வின் அரசியல்

புதினம் முழுவதும் நாற்றம் ஒரு தொடர் படிமமாக வருகிறது. கழிப்பறைகளின் நாற்றமும், காணச் சகிக்காத காட்சிகளும் வாசகர் கண்முன் கொண்டுவரப்படுவதாக மதிப்புரையாளர் குறிப்பிடுகிறார். ஆசிரியர் தாமே, நாற்றம் என்பது என்ன என்பதைச் சிறிதளவேனும் மக்கள் உணரட்டும் என்ற உந்துதலில் இதனை எழுதியதாகக் கூறியுள்ளார்.

நாற்றம் சமூக எல்லைகளை உருவாக்கும் புலனுணர்வு. கோபால் குரு–சுந்தர் சாருக்கை (2012) சுட்டுவதுபோல், தீண்டாமை என்பது தொடுதலைப் பற்றியது மட்டுமல்ல; பார்த்தல், கேட்டல், முகர்தல் ஆகிய புலன்களின் வழியாகவும் அது செயல்படுகிறது. துப்புரவுப் பணியாளரிடம் 'நாற்றம் வீசுகிறது' என்ற கருத்து, பணியின் தற்காலிக விளைவை நிரந்தர அடையாளமாக மாற்றுகிறது. மாரி தன் மகளைப் பார்ப்பதைக் கூடக் கனகம் தாங்கமுடியாததற்குக் காரணம் 'அதே தொழில், அதே நாற்றம்' என்று மதிப்புரை விளக்குகிறது. அதாவது, ஒடுக்கப்பட்டவரே இந்த நாற்றக் கருத்தியலை உள்வாங்கி, தன் போன்றவரை நிராகரிக்கிறார். இதுவே இழிவின் உள்மயமாக்கம் (internalised stigma).

இப்படிமத்தைப் புதினம் இறுதியில் தலைகீழாக்குகிறது. மனோவுடனான காதல் உதிர்ந்த பின்னர்தான் 'அழுக்கான' மாரியின் மணம் பூவரசிக்குப் புலப்படுவதாக மதிப்புரை விவரிக்கிறது. 'நாற்றம்' என்று ஒதுக்கப்பட்டது 'மணம்' ஆகிறது. உண்மையான அழுக்கு

உடலில் அல்ல, மனத்தில் (மனோவின் கோழைத்தனத்தில், ஊரின் அவமதிப்பில்) உள்ளது என்பதே புதினத்தின் அறவியல் நிலைப்பாடு.

10.2 இடவிலக்கு

மருத்துவமனையில் துப்புரவு பணி செய்தாலும் கனகம் முதலான அவளுடன் வேலை பார்க்கும் மற்ற தொழிலாளிகள் அனைவருமே மருத்துவமனை மரத்தடி நிழலிலோ அல்லது கழிவுகளை அள்ளிக் கொட்டும் அதே இடத்தில் ஒரு ஓரத்திலோ நின்று தான் தேநீர் அருந்துவது உணவு உண்பது என அனைத்து வேலைகளையும் செய்கின்றனர்.

சீக்கிரம் வீட்டுக்கு போ" "குடிச்சிட்டு பாத்திரத்தை தா நான் போறேன்"

"தாறேன் தாறேன்"வேப்பமரத்தடியில் அமர்ந்தாள் பூவரசிப.எ - 28

இது இன்றைய காலகட்டத்தில் வேலை செய்யும் அனைத்து துப்புரவு பணியாளர்களும் எதிர்கொள்ளும் நிலை ஆகும் ஒரு நிறுவனத்தில் பணி செய்யும் அவர்களுக்கு உண்பதற்கு உடுத்துவதற்கு தங்குவதற்கு என முறையான இடம் இருப்பதில்லை அதிலும் குறிப்பாக உணவு உண்பது, ஓய்வெடுப்பது என்பது என்பது மறைவான இடத்திலோ அல்லது ஒரு சிறிய மரநிழலிலோ அப்படியாக தான் இன்றும் இருக்கிறது.

10.3 வட்டார மொழி: விளிம்பின் குரல்

புதினத்தின் பெரும்பகுதி கன்னியாகுமரி மேற்குப் பகுதியின் பேச்சுவழக்கில் அமைந்துள்ளது. 'மோளே' (மகளே), '-ண்ணு' (என்று) போன்ற மலையாளச் சாயல் கொண்ட வடிவங்கள் உரையாடல்களில் இயல்பாக இடம்பெறுகின்றன. வட்டார வழக்கு பெரும்பான்மையாக இருந்தும் பலதரப்பட்ட மக்களைச் சென்று சேர்ந்திருக்கிறது இப்புதினம்.

இம்மொழித்தேர்வு மூன்று சமூக விமர்சனப் பணிகளைச் செய்கிறது:

1. **நம்பகத்தன்மை:** பாத்திரங்கள் தங்கள் சொந்த மொழியில் பேசுவதால், அவர்களின் அனுபவம் ஆசிரியரின் அல்லது வாசகரின் மொழியில் 'மொழிபெயர்க்கப்படாமல்' நேரடியாக ஒலிக்கிறது.
2. **மையம்–விளிம்பு உறவின் மறுவரையறை:** பொதுத்தமிழ் (செந்தமிழ்) மையத்தின் மொழி; வட்டார வழக்கு விளிம்பின் மொழி. விளிம்பின் மொழியையே கதையின் முதன்மை மொழியாக்குவதன் மூலம் புதினம் இப்படிநிலையை எதிர்க்கிறது.
3. **அனுபவ அறிவின் பதிவு:** கனகம், ரோஸ்ஸிலி போன்ற பெண்களின் வாசகங்கள் பழமொழித் தன்மை கொண்டவை. இவை முறைசார் கல்வி பெறாத பெண்களின்

வாழ்வனுபவ ஞானத்தை ஆவணப்படுத்துகின்றன. தலித்தியப் பெண்ணியம் வலியுறுத்தும் ‘அனுபவமே அறிவு’ என்ற நிலைப்பாட்டுக்கு இது பொருந்துகிறது.

10.4 விவரிப்பின் வெளிப்படைத்தன்மை

துப்புரவுப் பணியின் விவரணைகள் வாசகருக்கு அசௌகரியம் தருமளவுக்கு வெளிப்படையானவை என்றும், ஆனால் அவை புதினத்தின் நேர்மைக்கு இன்றியமையாதவை என்றும் வாசகர் மதிப்புரைகள் குறிப்பிடுகின்றன. இது ஒரு திட்டமிட்ட அழகியல் தேர்வு: வாசகர் உணரும் அருவருப்பே, சமூகம் துப்புரவுப் பணியாளர்கள் மீது சுமத்தும் அருவருப்பின் கண்ணாடி. அந்த அருவருப்பை ஒருசில பக்கங்களுக்குக்கூடத் தாங்க முடியாத வாசகர், அதனை வாழ்நாள் முழுவதும் தாங்கும் உழைப்பாளரின் நிலையை எண்ணிப்பார்க்கத் தூண்டப்படுகிறார். இவ்வகையில் புதினத்தின் வடிவமே அதன் வாதமாகிறது.

11. தலைமுறை மாற்றமும் எதிர்ப்பும்

தாயின் அனுபவத்திலிருந்து மகளின் எதிர்காலம் எந்த அளவு மாறுகிறது என்ற கேள்வி புதினத்தின் கட்டமைப்பையே நிர்ணயிக்கிறது. தமிழ் விக்கி இதனை மூன்று தலைமுறைக் கதை என்று விவரிக்கிறது: துப்புரவுப் பணிக்குச் சென்ற பெண், அவளது மகள், மகளின் மகள். இப்பிரிவு, துயரத்தின் மறுஉற்பத்தியையும் அதற்கு எதிரான செயலாற்றலையும் இணைத்து ஆராய்கிறது.

Fig 3: 'தூப்புக்காரி': தலைமுறைச் சங்கிலியை உடைக்கும் கல்வி

இப்படம் 'தூப்புக்காரி' புதினத்தின் தலைமுறைவழித் தொழில்சார் ஒடுக்குமுறையையும், எதிர்கால நம்பிக்கையையும் விளக்குகிறது. கனகம் தனது மகள் பூவரசிக்குத் தொழில்சார் ஒடுக்குமுறையைக் கடத்துகிறார். எனினும், பூவரசி தனது செயலாற்றலால் இந்தச் சங்கிலியை உடைக்கத் துடிக்கிறாள். மூன்றாம் தலைமுறையான மலர்கொடி கல்வி மற்றும் தொழில்நுட்ப வாய்ப்புகள் மூலம் சமூக விடுதலையை அடைவாள் என்ற எதிர்கால நம்பிக்கையை இப்படம் குறியீடாகக் காட்டுகிறது.

11.1 தொழிலின் மரபுரிமை

சாதி அமைப்பின் அடிப்படைப் பண்புகளில் ஒன்று, தொழில் பிறப்பால் கடத்தப்படுவது. நவீனப் பொருளாதாரத்தில் இது வெளிப்படையான விதியாக இல்லை; ஆனால் வறுமை, கல்வி இன்மை, சமூக வலைப்பின்னல் இன்மை ஆகியவற்றின் வழியாக அது மறைமுகமாகத் தொடர்கிறது. கனகம் நோயுற்றபோது பூவரசி அவரது பணியை ஏற்பது இம்மறைமுக மரபுரிமையின் சரியான எடுத்துக்காட்டு. நீலச் சீருடைச் சேலை தாயிடமிருந்து மகளுக்குக் கைமாறுவது ஒரு குறியீட்டுக் காட்சியாக அமைகிறது: சீருடை மட்டுமல்ல, அதனுடன் இணைந்த இழிவும் கைமாறுகிறது.

தகழியின் *தோட்டியின் மகன்* புதினத்துடன் இங்கு ஒப்பீடு பயனுள்ளது. அங்கு தந்தையின் தொழிலைத் தவிர்க்க விரும்பும் மகன், இறுதியில் அதே தொழிலுக்குத் தள்ளப்படுகிறான். *தூப்புக்காரி* இதே சுழற்சியைப் பெண் பார்வையில் சித்திரிக்கிறது: தாய்–மகள் உறவில், காதல், திருமணம், உடல் ஆகியவற்றின் கூடுதல் சுமைகளுடன்.

11.2 கனகத்தின் வைராக்கியம்

தன் நிலை மகளுக்கு வரக்கூடாது என்ற கனகத்தின் வைராக்கியம், வெளிப்படையான போராட்டம் இல்லாவிட்டாலும், ஒரு எதிர்ப்பு வடிவமே. ஜேம்ஸ் ஸ்காட் (1985) ‘பலவீனர்களின் ஆயுதங்கள்’ (weapons of the weak) என்று அழைக்கும் அன்றாட எதிர்ப்புகளின் வகையைச் சேர்ந்தது இது. பட்டினி கிடந்து பணம் சேமித்தல், மகளைப் பணியிடத்திலிருந்து விலக்கிவைக்க முயலுதல், அதே தொழில் செய்யும் மாரியை மருமகனாக ஏற்க மறுத்தல் ஆகியவை அனைத்தும் சுழற்சியை உடைக்கும் முயற்சிகள்.

ஆனால் இவ்வெதிர்ப்பில் ஒரு முரண் உள்ளது. மாரியை நிராகரிப்பதன் மூலம், கனகம் தான் எதிர்க்கும் அதே இழிவுக் கருத்தியலை மறுஉற்பத்தி செய்கிறார். ஒடுக்கப்பட்டோரின் விடுதலை முயற்சிகள், ஒடுக்குமுறையின் மொழியிலேயே சில நேரங்களில் வெளிப்படுகின்றன என்பதைப் புதினம் நுணுக்கமாகக் காட்டுகிறது.

11.3 பூவரசியின் சுயமான முடிவெடுத்தல்

பூவரசியைச் சூழ்நிலையின் பலியாக மட்டும் பார்ப்பது அவளது செயலாற்றலைப் புறக்கணிப்பதாகும். அவள் தன் விருப்பப்படி மனோவைக் காதலிக்கிறாள்; சமூக எல்லைகளைக் கடக்க முயல்கிறாள். அக்காதல் தோல்வியடைந்தபின், அவள் மாரியைத் தேர்ந்தெடுக்கிறாள்; இது தாயின் மதிப்பீடுகளுக்கு எதிரான, ஆனால் தன் அனுபவத்தின் அடிப்படையிலான முடிவு. மனோவின் சமூக அந்தஸ்தைவிட மாரியின் நேர்மையையும் துணைநிற்றலையும் மதிப்பது, **"ஒரு பெண் தனக்கு முன்னால் இருக்கும் அனைத்து வழிகளையும் மதிப்பீடு செய்யும்போது, அவள் தன் எதிர்காலத்தை மிகப்பத்திரமாக வடிவமைக்கிறாள்." (kalki online magazine)**

11.4 மாரியின் கனவு: இயந்திரமும் விடுதலையும்

தன் மகளைச் சாக்கடை அள்ள விடமாட்டேன், சாக்கடை அள்ளும் இயந்திரத்தைக் கண்டுபிடிக்க வைப்பேன் என்ற மாரியின் கனவு, எண்ணற்ற கடைநிலைத் தொழிலாளர்களின் வைராக்கியக் குரலாக உள்ளது. **"இந்த அழுக்கனும், அந்தத் தூப்புக்காரியும் சேந்து ஒரு கொழந்தைய வளப்போம். இந்த ஒலகத்துக்கு அழுக்கு வார இயந்திரங்கள அந்த குழந்த கண்டுபிடிக்கும்."(தூப்புக்காரிப.எ 115)**

இயந்திரமயமாக்கல் வழியாகக் கழிவுடன் நேரடித் தொடர்பை ஒழித்தல் என்பது NAMASTE திட்டத்தின் மையக் குறிக்கோள் ஆனால் மாரியின் கனவில், இயந்திரம் என்பது தொழில்நுட்பத் தீர்வு மட்டுமல்ல; அது அடுத்த தலைமுறையின் கல்வியின், அறிவின், கண்ணியத்தின் குறியீடு. இயந்திரத்தை 'இயக்குபவராக' அல்ல, 'கண்டுபிடிப்பவராக' மகளைக் கற்பனைசெய்வது, தொழில் மரபுரிமையிலிருந்து அறிவு மரபுரிமைக்கு நகரும் கனவு.

இனி இங்க தூப்புக்காரனும், தூப்புகாரியும் இருக்க மாட்டாங்க. அழுக்கு வாருறவங்கள ஏதோ அழுக்கு சாதியிண்ணு ஒதுக்கி வைக்றீங்களே.... அழுக்கு வார ஒரு கூட்டம் இருக்குண்ணு தானே நிசாரமா அழுக்காக்கிட்டு இருக்கீங்க. இல்ல இனி இப்டி ஒரு கூட்டம் இருக்காது. அவனவன் அழுக்க அவனவனே சுத்தப்படுத்துவாங்க. (தூப்புக்காரிப. எ - 115)

11.5 நம்பிக்கையுடன் முடியும் சோகம்

மாரியின் கனவும் சிதைந்து, பூவரசியே தூப்புக்காரியாகிறாள். ஆயினும் தன் மகளின் வாழ்வை அவள் மீட்பாள் என்ற நம்பிக்கையுடன் புதினம் நிறைவுபெறுகிறது. இம்முடிவு இரு வாசிப்புகளுக்கு இடமளிக்கிறது. அவநம்பிக்கை வாசிப்பில், கனகத்தின் வைராக்கியம் பூவரசியிடம் மீண்டும் தோன்றுவது சுழற்சி முடிவடையவில்லை என்பதற்கான சான்று. நம்பிக்கை வாசிப்பில், ஒவ்வொரு தலைமுறையும் அடுத்ததற்கு ஒரு கனவைக் கடத்துகிறது;

அக்கனவே எதிர்ப்பின் தொடர்ச்சி. புதினம் இவ்விரண்டுக்கும் இடையிலான பதற்றத்தைத் தீர்க்காமல் விடுவதே அதன் யதார்த்தவாத நேர்மை.

11.6 தலைமுறைகளின் ஒப்பீடு

தலைமுறை	பணிக்கு நுழைந்த காரணம்	முதன்மை எதிர்ப்பு	அடுத்த தலைமுறைக்கான கனவு
கனகம்	கணவனின் மருத்துவக் கடன்	பட்டினி, சேமிப்பு, மகளைப் பணியிடத்திலிருந்து விலக்குதல்	மகள் இப்பணிக்கு வரக்கூடாது
பூவரசி	தாயின் நோய்; பின்னர் வாழ்க்கை நிர்ப்பந்தம்	சுயவிருப்பக் காதல், மாரியைத் தேர்ந்தெடுத்தல்	மகளின் வாழ்வை மீட்டல்
பூவரசியின் மகள்	(புதினத்தில் எதிர்காலமாக மட்டும்)	—	திறந்த முடிவு

12. விவாதம்: இலக்கியப் பிரதிநிதித்துவமும் சமகாலக் கொள்கையும்

புதினம் சித்திரிக்கும் பிரச்சினைகளுக்கும் இன்றைய அரசுக் கொள்கைகளுக்கும் இடையிலான உறவை இப்பிரிவு கருத்தியல் ரீதியாக ஒப்பிடுகிறது. இவ்வொப்பீட்டின் நோக்கம் புதினத்தைக் 'கொள்கை ஆவணமாக' மாற்றுவது அல்ல; இலக்கியம் பதிவுசெய்யும் அனுபவத்துக்கும் கொள்கை வரையறுக்கும் பயனாளர் பிரிவுகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை அடையாளம் காண்பதே.

12.1 சட்டப் பின்புலம்

கையால் மலம் அள்ளுவோர் பணியமர்த்தல் தடை மற்றும் மறுவாழ்வுச் சட்டம், 2013 கையால் மலம் அள்ளுவதைத் தடைசெய்கிறது. ஆனால் பொதுவான துப்புரவுப் பணி (கழிப்பறை கழுவுதல், கழிவுகளை அகற்றுதல்) பாதுகாப்பு உபகரணங்களுடன் செய்யப்படும்போது அச்சட்டத்தின் வரையறைக்குள் வருவதில்லை. ஆகவே, கனகம் போன்ற மருத்துவமனைத் துப்புரவுப் பணியாளர்களின் நிலை, பெரும்பாலும் பொதுத் தொழிலாளர் சட்டங்களின் கீழும், அவர்கள் ஒப்பந்தப் பணியாளர்களாக இருப்பின் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் விதிகளின் கீழும் அணுகப்படுகிறது. [இப்பகுதியில் தொடர்புடைய தொழிலாளர் சட்டப் பிரிவுகளைச் சட்ட நிபுணருடன் சரிபார்த்துக் குறிப்பிடலாம்.]

12.2 NAMASTE திட்டம்

சமூக நீதி மற்றும் அதிகாரமளித்தல் அமைச்சகம், வீட்டுவசதி மற்றும் நகர்ப்புற விவகாரங்கள் அமைச்சகத்துடன் இணைந்து, துப்புரவுப் பணியாளர்களின் பாதுகாப்பையும் கண்ணியத்தையும் உறுதிசெய்ய ஜூலை 2023இல் NAMASTE (இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட துப்புரவுச் சூழலுக்கான தேசியச் செயல்திட்டம்) திட்டத்தைத் தொடங்கியது. துப்புரவுப் பணியில் உயிரிழப்பை முற்றிலும் ஒழித்தல், மனிதக் கழிவுடன் நேரடித் தொடர்பை நீக்குதல், அனைத்துத் துப்புரவுப் பணிகளையும் பாதுகாப்புக் கருவிகளுடனும் திறன்பெற்ற பணியாளர்களாலும் மேற்கொள்ளுதல், சுயஉதவிக் குழுக்கள் மற்றும் தொழில்முனைவு வழியாக அதிகாரமளித்தல் ஆகியவை அதன் எதிர்பார்க்கப்படும் விளைவுகள்.

இத்திட்டத்தின் கூறுகளில் கழிவுநீர்–கழிவுத்தொட்டிப் பணியாளர்களின் விவரப்பதிவு, ஆயுஷ்மான் பாரத்–PMJAY மருத்துவக் காப்பீடு, தொழில்சார் பாதுகாப்புப் பயிற்சி, தனிநபர் பாதுகாப்பு உபகரணத் தொகுப்புகள், இயந்திரங்கள் வாங்குவதற்கான முன்கூட்டிய மூலதன மானியம் ஆகியவை அடங்கும். இத்திட்டம் முதன்மையாக நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பணியாற்றும் கழிவுநீர் மற்றும் கழிவுத்தொட்டிப் பணியாளர்களையே இலக்காகக் கொள்கிறது. ஜூன் 2024இல் குப்பை சேகரிப்போரும் இதில் சேர்க்கப்பட்டனர்.

12.3 மருத்துவமனைத் துப்புரவுப் பணியாளர்

NAMASTE திட்டத்தின் குறிப்பிட்ட பயனாளர் விதிகளை எல்லா மருத்துவமனைத் துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்கும் தானாகப் பொருந்துவதாகக் கருதக்கூடாது. கனகம் போன்ற ஒரு பணியாளர், (அ) தனியார் மருத்துவமனையில் பணிபுரிவதால் நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்பின் நேரடிப் பணியாளர் அல்ல; (ஆ) கழிவுநீர்க் குழாய் அல்லது கழிவுத்தொட்டிப் பணியாளர் அல்ல; (இ) குப்பை சேகரிப்பவரும் அல்ல. ஆகவே அவர் இத்திட்டத்தின் முதன்மைப் பயனாளர் வரையறைகளுக்கு வெளியே நிற்கக்கூடும். புதினத்தின் கனகம், இன்றைய கொள்கை வரைபடத்திலும் 'கண்ணுக்குத் தெரியாதவராக' இருக்கக்கூடும் என்பதே இவ்வொப்பீட்டின் முக்கியக் கண்டுபிடிப்பு.

பிரச்சினை (புதினத்தில்)	**NAMASTE / சட்டத்தில் தொடர்புடைய கூறு**	**இடைவெளி**
பாதுகாப்பு உபகரணமின்மை	PPE தொகுப்புகள், பாதுகாப்புப் பயிற்சி	இலக்கு கழிவுநீர்–கழிவுத்தொட்டிப் பணியாளர்கள்; மருத்துவமனைப் பணியாளர் நேரடியாக உள்ளடங்குவதில்லை

பிரச்சினை (புதினத்தில்)	NAMASTE / சட்டத்தில் தொடர்புடைய கூறு	இடைவெளி
நோயும் சிகிச்சைச் செலவும்	AB-PMJAY காப்பீடு	விவரப்பதிவு செய்யப்பட்ட பயனாளர்களுக்கு மட்டும்
கடனும் வேறு வேலையின்மையும்	மூலதன மானியம், மாற்று வாழ்வாதாரம்	தொழில்முனைவை மையப்படுத்துகிறது; கடன் பிணைப்பை நேரடியாக அணுகுவதில்லை
சமூக இழிவும் அவமதிப்பும்	விழிப்புணர்வுப் பிரச்சாரம் (IEC)	அங்கீகாரம் கொள்கையின் துணைக் கூறாக மட்டுமே உள்ளது
தொழில் மரபுரிமை	பணியாளர் குடும்பத்தினருக்குத் திறன் பயிற்சி	கல்வி மற்றும் சமூக இயக்கத்துக்கான நீண்டகால ஆதரவு வரையறுக்கப்பட்டது

இவ்வட்டவணை, பகிர்வு (redistribution) சார்ந்த கூறுகள் கொள்கையில் ஓரளவு இருந்தாலும், அங்கீகாரம் (recognition) சார்ந்த கூறுகள் பலவீனமாக உள்ளன என்பதைக் காட்டுகிறது. ஃப்ரேசரின் இருமைப் பார்வையில், புதினம் அங்கீகாரக் குறைபாட்டை ஆழமாகப் பதிவுசெய்கிறது; கொள்கை பெரும்பாலும் பகிர்வுக் குறைபாட்டையே அணுகுகிறது.

12.4 கள ஆய்வு - நேர்காணல்

கேள்வி பதில் (ஆய்வாளர் - தூய்மைப் பணியாளர்)

கேள்வி 1உங்களின் தூய்மைப் பணிக்குத் தேவையான பாதுகாப்பு உபகரணங்கள் நீங்கள் பணி செய்யும் நிறுவனத்தின் சார்பிலோ அல்லது அரசின் சார்பிலோ சரியாக வழங்கப்படுகிறதா?

பதில் ஆம்! ஆனால் அது போதுமானதாக இருப்பதில்லை. மிகவும் அடிப்படையாக முகக்கவசம், மேலங்கி ஆகியவை மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது.

கேள்வி 2உங்களுக்கு மருத்துவ விடுப்புகள் ஏதேனும் உண்டா?

பதில் அப்படியேதும் தனிப்பட்ட விடுப்பு இல்லை. மாதத்தில் இரண்டு நாள் மட்டும் ஊதியத்துடன் விடுப்பு உண்டு. இரண்டு நாளுக்கு மேல் விடுப்பு எடுத்தால் ஊதியப்பிடித்தம் உண்டு. பேத்து நாளுக்கு மேல் விடுப்பு எடுத்தாலே வேறு ஆளை வேலைக்கு அமர்த்திவிடும் நிலை உள்ளது.

கேள்வி 3 தூய்மைப் பணியாளருக்கான சமூக அந்தஸ்து எப்படி உள்ளதாக நினைக்கிறீர்கள்?

பதில் இன்றைக்குக் காலங்கள் மாறிவிட்டது. அதனால் அனைவரும் சக மனிதரை மதிக்க் கற்றுள்ளனர் இன்றைய இளையதலைமுறையினர். அதையும் தாண்டி நமது சமூகத்தில் இவ்வேலையைச் செய்பவரை தரக்குறைவாகவே எண்ணுகின்றனர். அது அவரவர் பார்வையைப் பொறுத்தது.

13. முடிவுரை

மலர்வதியின் *தூப்புக்காரி*, சமூகத்தின் தூய்மையைப் பராமரிப்பவர்களே அச்சமூகத்தால் விலக்கப்படும் முரணை, ஒரு மருத்துவமனையின் கழிப்பறையிலிருந்து பார்க்கும் புதினம். இவ்வாய்வின் முதன்மைக் கண்டுபிடிப்புகள் பின்வருமாறு:

1. **ஒடுக்குமுறையின் இடைச்சேரல்:** கனகம்–பூவரசியின் விலக்கல் சாதி, பாலினம், வர்க்கம் ஆகியவற்றின் தனித்தனிக் கூட்டல் அல்ல. கைம்மை, கடன், கழிவுடனான தொடர்பு ஆகியவை இணைப்புப் புள்ளிகளாகச் செயல்பட்டு, அவை ஒன்றையொன்று வலுப்படுத்தும் ஒரே அமைப்பாக இயங்குகின்றன. ஒரே தொழில்சார் இழிவு ஆணுக்கும் (மாரி) பெண்ணுக்கும் (கனகம், பூவரசி) வேறுவேறு விளைவுகளை உருவாக்குகிறது.
2. **பராமரிப்பு நிறுவனத்தின் முரண்:** நோயாளியின் உடலைக் காக்கும் மருத்துவமனை, பணியாளரின் உடலைக் காப்பதில்லை. கனகம் பணியாளராக இருந்த அதே மருத்துவமனையில் நோயாளியாகி இறப்பது, இம்முரணின் உச்சம். அபாயம் நிறுவனத்திடமிருந்து குடும்பத்துக்கு மாற்றப்படுகிறது.
3. **கடன்வழிச் சார்புநிலை:** கடன் வழங்குநர், வேலை வழங்குநர், சிகிச்சை வழங்குநர் என மூன்று பாத்திரங்களையும் ஒரே நிறுவனம் வகிக்கும்போது, பணியாளரின் உரிமைக் குரல் அடங்கிப்போகிறது. உரையில் உரிமைச் சொல்லாடல் இல்லாமையே இச்சார்புநிலையின் ஆழத்துக்குச் சான்று.
4. **தூய்மை–அழுக்கின் தலைகீழாக்கம்:** நாற்றம் என்று ஒதுக்கப்பட்ட மாரி இறுதியில் ‘மணம்’ ஆகிறான்; உண்மையான அழுக்கு சமூகத்தின் மனத்திலேயே உள்ளது என்று புதினம் வாதிடுகிறது. வட்டார மொழியும் வெளிப்படையான விவரணையும் இவ்வாதத்தின் வடிவக் கருவிகள்.
5. **துயரமும் செயலாற்றலும்:** கனகத்தின் வைராக்கியம், மாரியின் தொழில்பெருமையும் இயந்திரக் கனவும், பூவரசியின் தேர்வுகள் ஆகியவை, பாத்திரங்களைப் பலியாட்களாக மட்டுமன்றிச் செயலாற்றல் கொண்டவர்களாகவும் நிறுவுகின்றன. தலைமுறைகள் கடந்து கடத்தப்படுவது இழிவு மட்டுமல்ல, எதிர்ப்பின் கனவும் கூட.

6. **கொள்கை இடைவெளி:** இன்றைய NAMASTE போன்ற திட்டங்கள் இயந்திரமயமாக்கல், பாதுகாப்பு, காப்பீடு ஆகியவற்றில் முன்னேற்றம் காட்டினாலும், தனியார் மருத்துவமனைத் துப்புரவுப் பணியாளர்கள் போன்றோர் அவற்றின் முதன்மை வரையறைகளுக்கு வெளியே இருக்கக்கூடும். அங்கீகாரம் சார்ந்த கூறுகள் கொள்கையில் பலவீனமாகவே உள்ளன.

இறுதியாக, *தூப்புக்காரி* உழைப்பின் கண்ணியத்தை ஒரு கோஷமாக அல்ல, ஒரு அனுபவமாக வாசகருக்குக் கடத்துகிறது. 'தூய்மை இந்தியா' போன்ற இயக்கங்கள் தூய்மையை ஒரு தேசியக் குறிக்கோளாக முன்வைக்கும் காலத்தில், அத்தூய்மையை உருவாக்கும் கைகளையும் உடல்களையும் நினைவூட்டுவதே இப்புதினத்தின் சமகாலப் பொருத்தம்.

Declarations

Acknowledgements. Nil

Funding. NIL

Conflict of interest. NIL

Data availability. NIL

References

1. மலர்வதி. தூப்புக்காரி. சென்னை: மதி வெளியீடு, மறுபதிப்பு: சென்னை: எமரால்ட் பதிப்பகம், 2020.
2. முனைவர். க. பஞ்சாங்கம். இலக்கியமும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும், அன்னம் – அகரம் வெளியீட்டகம் நவம்பர் 2011
3. நிவேதிதா லூயிஸ். பெயரற்றவர்களின் குரல். ஹெர் ஸ்டோரிஸ் வெளியீடு, 2024
4. பாமா. கருக்கு. காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2014.
5. இரா. பிரேமா. ஹெர் ஸ்டோரிஸ் வெளியீடு, 2023.
6. துணை வலைத்தளங்கள் மற்றும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
7. சிந்து, க. (2022). மலர்வதியின் காட்டுக்குட்டி: விளிம்புநிலைப் படைப்பு. International Research Journal of Tamil, 4(S-21), 35–41. https://doi.org/10.34256/irjt224s215
8. ஜெயலட்சுமி, மு. (2022). தூப்புகாரி புதினத்தில் வாழ்வியல். International Research Journal of Tamil, 53–58.
9. ஜெலின்டா, ஜெ. மெரின் (2022). தூப்புக்காரி நாவல் காட்டும் தலித் வாழ்வியல். International Research Journal of Tamil, 148–153.
10. (2022). தூப்புக்காரி புதினம்: துப்புரவுப் பணியாளர்களின் வாழ்க்கை. International Research Journal of Tamil.
11. தினமணி (2024, ஜனவரி 7). மனதை உலுக்கும் மறக்க முடியாத நாவல் தூப்புக்காரி.
12. கருப்பையா, சு. நூல் அறிமுகம்: தூப்புக்காரி. வினவு.
13. தமிழ் விக்கி. தூப்புகாரி
14. கோட்பாட்டு மற்றும் சமூகவியல் நூல்கள்

15. Ambedkar, B. R. (1936). Annihilation of Caste. Bombay: self-published.
16. Ashforth, B. E., & Kreiner, G. E. (1999). “How can you do it?”: Dirty work and the challenge of constructing a positive identity. Academy of Management Review, 24(3), 413–434.
17. Crenshaw, K. (1989). Demarginalizing the intersection of race and sex. University of Chicago Legal Forum, 1989(1), 139–167.
18. Crenshaw, K. (1991). Mapping the margins: Intersectionality, identity politics, and violence against women of color. Stanford Law Review, 43(6), 1241–1299.
19. Douglas, M. (1966). Purity and Danger: An Analysis of Concepts of Pollution and Taboo. London: Routledge.
20. Fraser, N. (1995). From redistribution to recognition? Dilemmas of justice in a ‘post-socialist’ age. New Left Review, 212, 68–93.
21. Guru, G. (1995). Dalit women talk differently. Economic and Political Weekly, 30(41/42), 2548–2550.
22. Guru, G., & Sarukkai, S. (2012). The Cracked Mirror: An Indian Debate on Experience and Theory. New Delhi: Oxford University Press.
23. Hirschman, A. O. (1970). Exit, Voice, and Loyalty. Cambridge, MA: Harvard University Press.
24. Honneth, A. (1995). The Struggle for Recognition: The Moral Grammar of Social Conflicts. Cambridge: Polity Press.
25. Hughes, E. C. (1962). Good people and dirty work. Social Problems, 10(1), 3–11.
26. Ramaswamy, G. (2005). India Stinking: Manual Scavengers in Andhra Pradesh and Their Work. Chennai: Navayana.
27. Rege, S. (1998). Dalit women talk differently: A critique of ‘difference’ and towards a Dalit feminist standpoint position. Economic and Political Weekly, 33(44), WS39–WS46.
28. Scott, J. C. (1985). Weapons of the Weak: Everyday Forms of Peasant Resistance. New Haven: Yale University Press.
29. Singh, B. (2014). Unseen: The Truth about India’s Manual Scavengers. New Delhi: Penguin.
30. அரசு ஆவணங்கள்
31. Government of India (2013). The Prohibition of Employment as Manual Scavengers and their Rehabilitation Act, 2013.
32. Ministry of Social Justice and Empowerment. National Action for Mechanised Sanitation Ecosystem (NAMASTE).
33. Ministry of Social Justice and Empowerment. NAMASTE Scheme.
34. Press Information Bureau (2025, செப்டம்பர்). NAMASTE: Empowering Sanitation Workers for Safety and Dignity.